

hverv f.eks. i forbindelse med private voldgifter, påvirker disse ting i negativ retning.

Højesterets præsident deler ikke Rigsrevisors opfattelse med hensyn til disse problemstillinger, så svaret er ikke entydigt.

Og så, som justitsministeren var inde på i sin tale, blev spørgsmål om dommeres bijob jo grundigt behandlet af domstolsudvalget, som ikke ville anbefale et generelt forbud og i øvrigt heller ikke en maksimumgrænse for størrelsen af dommeres biindtægter.

I forbindelse med domstolsreformen blev der jo som bekendt vedtaget nogle regler, der havde til hensigt at skabe en større indsigt i dommeres bibeskæftigelser, og det er jo bl.a. på baggrund af de indberettede oplysninger, at Rigsrevisor har udarbejdet dette notat.

Den ny ordning har nu snart kørt et par år, og den debat, som de indsamlede resultater jo naturligvis nok har medført, har også haft den konsekvens, at Højesterets præsident har taget initiativ til en række tiltag for at rette op på de skævheder, der har været.

ICD synes vi derfor, at man i første omgang må have tillid til, at domstolene har viljen og evnen til at få rettet op på de forhold, frem for på nuværende tidspunkt fra centralt hold at indføre restriktioner i overensstemmelse med Enhedslistens beslutningsforslag. Så vi mener, at vi ikke kan støtte det foreliggende forslag.

Peter Skaarup (DF):

Som det nok er fremgået under debatten, er Dansk Folkeparti helt enig i det forslag, der er fremsat her. Vi synes, det går fuldstændig rent ind, og det burde være sådan, at vi på stedet kunne vedtage det forslag, når det skal andenbehandles her i Folketinget, men det ser det ikke ud til at blive, fordi der åbenbart er modstand både hos regeringen og hos Venstre og De Konservative mod at trænge til bunds i de her problemer. Det er lidt ærgerligt, for det burde være meget klart, at der skulle indgribes.

Vi synes også, at med Rigsrevisionens meget klare kritik af det her bijobberi skulle man egentlig relativt nemt kunne se, at den var gal, og at der skulle ændres noget, så befolkningens retsbevidsthed ikke blev trådt under fode.

Jeg tror, at man træder befolkningens retsbevidsthed under fode, når man har lange ventetider ved domstolene. Vi ser sager, der trækker ud i årevis. Vi er blevet dømt gentagne gange fra dansk side for, at sagerne trækker for lang tid ud ved retterne her i landet, og så ser vi altså, at

nogle af de dommere, som skal være med under sådanne sager, har tid til det her meget omfattende bijobberi.

Det er blevet nedbragt lidt fra 95 pct. til 80 pct. i forhold til højesteretsdommernes almindelige indkomst i gennemsnit, men det er langtfra nede på et ordentligt niveau, og vi håber, at Socialdemokratiet også vil følge det her meget nøje, for det er efter vores opfattelse vigtigt, at der sker et indgreb meget hurtigt. Hvis det kan ske om en sommer eller to, så er det selvfølgelig bedre end ingenting, men gerne for os allerede nu.

Med hensyn til de principielle spørgsmål, som rigsrevisor Henrik Otbo rejser, er der én ting, der ligger meget klart for os, og det er, at fordelingen i forhold til de bijob, hvoraf nogle måske er nødvendige også af lovgivningshensyn, er forkert. Det er altså forkert, at underrettsdommerne og landsrettsdommerne har en så lille andel af det her. Det bør være sådan, at man med hensyn til bijobberiet udjævner i det omfang, det overhovedet skal være der.

Der føler vi, at det er helt oplagt at drage den konklusion, som rigsrevisoren også bringer ind, nemlig at lade Domstolsstyrelsen tage sig af den opgave fremover, i stedet for at det isoleret set er højesteretsdommerne selv, der afgør, om de selv skal have den her store andel af bijobberiet. Så det er helt oplagt, at man her isoleret set i hvert fald må gå ind og lade det være op til Domstolsstyrelsen at stå for fordelingen af de her ting.

Det har vi mere tillid til, for det er et helhedssyn, i stedet for at det kun er et delt syn og et smalt syn, som præsidenterne kan tage sig af.

Så vi vil allerede nu bebude, at vi som supplement til det forslag, som Enhedslisten har fremsat, og som vi hilser med positive miner, også vil komme med et forslag, der går på, at man skal ind at se på, hvem det er, der rent faktisk tager sig af fordelingen af de her bijob. Her mener vi altså, at det er Domstolsstyrelsen, der skal gøre det. Det kommer vores forslag til at handle om.

Så er der en anden ting, som vi også har taget lidt hul på under debatten, som vi under udvalgsarbejdet vil undersøge nøjere. Det er spørgsmålet om habiliteten. Jeg forstår godt, at man ikke i debatten har villet bringe flere ting ind fra Enhedslistens side i forhold til det her forslag, fordi man har håbet på, at det, man har fremsat her, kunne der måske skabes et flertal for.

Men vi er også af den opfattelse, og det tror vi også Enhedslisten er, at der i mange tilfælde kan